

Омразно, *adv.* abominablement.
 — дѣло, *sn.* l'abomination *f.*
 Омързелявамъ, *vn.* apparesser.
 Омръзнувамъ, *vn.* déplaire. [sance *f.*
 Омръзнуване, *sn.* l'affadissement *m.*, déplai-
 Омърсявамъ, *va.* violer.
 Омърсяване, *sn.* la violation.
 Омывамъ (каль-та), *va.* dégrasser.
 Омыване, *sn.* l'ablution *f.*; || (рана), *Chir.*
 l'abstersion *f.* [chander.
 Омыслямса, *vr.* hésiter à; || *fig.* mar-
 Омыслеване, *m.* l'hésitation *f.*
 Омысленостъ, *sf.* l'hypocondrie *f.*; || *fig.*
 la mélancolie. || *fig.* sombre.
 Омыслень, *adj.* pensif, morne, mélancolique;
 Омысль, *sf.* le doute; || имамъ —, *vn.* douter.
 Омѣсвамъ (глина), *va.* corroyer; || (тѣсто),
 fraiser.
 Онагръ (диво магаре), *sm.* quadr. l'onagre *m.*
 Оназгодишень, *adj.* d'antan (voyez Лански).
 Онискъ (камыкъ), *sm.* l'onyx et agate —, *sm.*
 Онери (въ книжна игра), *sm.* *pl.* les bon-
 neurs *m.*
 Онехарявамса, *vr.* *fam.* s'acagner.
 Оно (нѣщо), *sn.* chose, *m* et *f.*
 Онождамъ, *va.* *fig.* faire.
 Онтологически, *adj.* ontologique.
 Онтология (сжцествоословие), *sf.* l'ontologie *f.*
 Онтологъ, *sm.* un ontologiste.
 Онѣй който, *pron.* quiconque.
 Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre **O**.
 Онъ, *pron. dém.* celui-là (*f.* celle-là; *pl.*
 ceux-là); || — ви, ce ou cet (*f.* cette; *pl.*
 ces); || на него, на нея; за него; за нея,
pron. *ép.*
 Онѣмѣвамъ, *vn.* devenir muet.
 Онѣмѣване и -мѣне, *sn.* la paralysie, la
 torpeur; || докарвамъ въ —, *va.* endormir.
 Онѣмѣвъ, *adj.* endormi.
 Оолитъ (зърнястъ камыкъ), *sm.* l'oolithe *m.*
 Опакъ, *sm.* l'envers *m.*, le revers; 1. *fig.* le
 contre-pied; 2. (противното), l'inverse *m.*;
 3. на —, *adj.* à l'envers.
 Опакъ, *adj.* choquant.
 — човѣкъ, *sm.* *fig.* mauvais coucheur *m.*
 Опалвамъ (въ пещъ прѣстни сѣдины), *va.*
 biscuiter.
 Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poêles, *m.*
 Опалень и -ловиденъ *adj.* opalin.
 Опалителна пещъ, *sf.* fourneau de res-
 sauge, *m.*
 Опаловидна лжскавина, *sf.* l'opalescence *f.*
 Опаль (сжльз камыкъ), *sm.* l'opale *f.*
 Опасанъ, *adj.* Blas. bandé.
 Опасень, *adj.* Archit. d'annelet *m.*
 Опасвамъ, *va.* ceindre, enceindre de, bander;
 || -са, *vr.* se ceindre de, se sangler.
 Опасеване (дървена краста), *sn.* Agric. la
 teigne.
 Опасевать (тубва), *v. imp.* ils broutent.

Опасъ (коланъ *t.*), *sm.* sangle de selle, *f.*;
 1. (на халмотъ), la ventrière; 2. Archit.
 l'annelet *m.*, le boudin; 3. стѣгамъ —, *va.*
 sangler; 4. развървамъ — на конь, *va.*
 dessangler.
 Опачна страна, *sf.* le revers.
 Опачно напечатване, *sn.* la contre-epreuve;
 || правя —, *va.* contre-epreuver.
 Опашата звѣзда, *sf.* la comète.
 Опашать, *adj.* *H. nat.* Blas. caudé.
 — здравецъ, *sm.* plante, la queue-de-renard.
 Опашка (и на коса, на рокля, на рыба,
 на сукманъ, на тиганъ), la queue; 1. *fam.*
 la sequelle; 2. (на кола), la flèche; 3.
 (на кометъ), la chevelure; 4. (на листо),
 Bot. le pétiole; || съ —, pétiolé, *adj.*; 5.
 (на пилцы), Vén. le balai; 6. (на рыба),
 le bat; 7. (на цѣвте, на плодъ), Bot. le
 pédoncule; || съ —, pédonculé, *adj.*; 8. маха
 — (за конь), *v. imp.* il quoaille.
 Опашница, *sf.* Bot. le pédicelle, le pédicule,
 la caudicule; || (на растенеа), la queue; ||
pl. -цы (на горностай), la macheture.
 Опашчна вълна, *sf.* la coaille.
 Опашчно перо (у пилцы), *sn.* plume
 rectrice, *f.*
 Опашченъ, *adj.* *H. nat.* caudal.
 Опера и -рна къща (театръ), *sf.* l'opéra
m., drame lyrique *f.*; 1. комическа —,
 opéra-comique *m.*; 2. малка —, Mus. l'opé-
 retta et -rette *f.*; 3. (отъ различни пѣсьи),
 Mus. le pastiche.
 Операция, *sf.* Chir. Milit. Com. l'opération *f.*;
 1. (на искилване), Med. la kélotomie; 2.
 правя —, *va.* Chir. opérer; 3. оставямса
 да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer,
 être opéré.
 Операторъ, *sm.* un opérateur.
 Оперна пѣса [исписъ на — съ, catalogue
 th matique *m.* [parolier.
 — поема [сѣчинитель на -мы, Théat. un
 — пойка, *sf.* une cantatrice.
 Оперникъ, *sm.* un antagoniste.
 Оперничество, *sn.* l'antagonisme *m.*
 Опечено месо (на жаравна, колбастия *t.*),
sn. la carbonnade.
 Опивамъ, *va.* enivrer; || -са, *vr.* s'enivrer,
 bacchanaliser.
 Опиване, *sn.* l'enivrement *m.*
 Опивателень, *adj.* enivrant, fumeux, vineux.
 Опивателно питіе (у Мексиканцы), le
 pulqué.
 Опинвалка (у барабанъ), *sf.* le tirant; ||
 Milit. le cranequin.
 Опивамъ, *va.* tendre, bander; 1. (накъ), re-
 tendre; 2. (съ сила), roidir et raidir; 3.
 (влжата на платната), Mar. border; 4.
 (съ влжта на платната), Mar. amurer.
 Опинване, *sn.* la tansion.
 Опирамъ (на нѣщо), *va.* fonder; 1. -са, *vr.*